

DUŠANOVY ZÁPISKY

Květen 2012

XIII. ročník

číslo 4

KVĚTEN + VÝLETY = KONČÍME !

Rozhovor s...

Jiří Staněk

Jsmo všude a víme vše. Nevěříte? Víte, co my víme a většina vás ne? No, jako vždy víme o kulturním dění naší obce a tentokrát jsme navštívily vernisáž Jiřího Staňka. To jméno je vám jistě povědomé, aby ne, je to syn naší paní učitelky Staňkové. Kdo by si pomyslel, že takový talentovaný klučina chodil na naši školu! No, alespoň se máme čím chlubit, až se jeho linoryty budou tisknout za velké peníze, tak smíte říct: „Staněk? Jo, jeho mamka mě učila ve škole, vlastně jsme známí ...“ No, nebude to super? Zvláště, jestli bude i nadále takto pokračovat. Ta výstava byla úžasná a velice nás nakopla a inspirovala k hlubšímu zamyšlení.

Kolik vám je let?

22

Jak dlouho se umění věnujete?

Od malička. Začal jsem chodit do lidovky a škola mi nikdy moc nešla, tohle mě určitě chytlo.

Podporovali vás rodiče?

Ano, určitě. Oni mě přihlásili na kreslení ... a starali se.

Jak se vám líbí ve Staré Vsi?

Joo, líbí, hlavně tady zámek.

Co vás inspirovalo pro tuhle výstavu?

Tahle výstava je přímo navrhnutá pro tento zámek. Pro tyhle prostory. Je to tu skvělé a můj styl je velice podobný tomu zámeckému.

Jak dlouho jste praco-

val na téhle výstavě?

Trvalo mi to asi tři měsíce.

Tak to bylo dost narychlo, ne?

Ne, když máte tu inspiraci, tak to jde velice rychle.

Jak pracujete?

Jak jsem říkal, je to podobný způsob jako u sgrafít, jedná se vlastně o linoryt.

Takže se zámekem jste spokojený?

Ano, určitě je nádherný, jen ty malby na něm mi přijdou docela dost depresivní, hlavně výraz ve tvářích těch postav.

O čem jsou vaše díla?

No, zjistil jsem, že člověk má devět tváří, tak jsem se je snažil ztvárnit. Název mluví za vše: „S maskou démon v každém“. Pokud se člověk na některé dílo zaměří, najde tam opravdu devět obličejů...

Jakého díla si vážíte nejvíce?

Jednou jsme s kolegou udělali na zeď kařany velký komiks před zraky diváků.

Máte tedy rád komiksy?

Ano, celkem ano, ale ne všechny, spíš ty klasické...

Vy ještě studujete?

Ano, grafiku v Brně.

Nemohly jsme se ovšem spoléhat jen na informace od samotného Jirky. Po krátkém rozhovoru jsme se tudíž vmísily mezi jeho nejbližší kamarády, kteří ho přišli podpořit. Mezi nimi nesměla chybět ani jeho maminka, paní učitelka Staňková. Nebylo snadné splynout s lidmi staršími, než jsme my, ale náš půvab a starší vzhled (který vyvolával otázky a zklamání u některých (pánských) účastníků) nám k tomu napomohl. No a co jsme se o něm vlastně dozvěděli? Byly to samé zajímavé věci, jako například, že umělci jsou hrozně složití. Zíjí velice chaotický život. Nechceme tím nic naznačit, ale jak se říká: na každém šprochu...

Takže, probíhalo to asi takhle: Pomalu jsme se blížili k partě mladých lidí, z jejichž vzhledu jsme usoudili, že patří k Jirkovi. Cigareta v ústech a kecky pokecané barvou (kdo jiný by to mohl být, než banda podporujících kamarádů). Utichl zvuk našich podpatků a nastalo trapné ticho. Odhodlali jsme se, sladce se usmáli a zeptali se? „Tak co? Nechtěli byste nám dát rozhovor?“ Víme, že naše vystupování je trochu jiné (ale co by redaktor pro svou práci neudělal), holt jsme se museli přizpůsobit chuligánskému zjevu (i když naše společenská róba říkala něco jiného). Zprvu byli rozpačití, ale jak už jsme se zmínily, náš šarm je obměkčil a my se dozvěděly pár zajímavých věcíček...

Lháť se sice nemá, ale jak jinak vytáhnout informace z věrných kamarádů, než dělat, že jde jen o neformální pokec a že většina informací je jen pro naši potřebu, abychom si mohli udělat o Jířim obrázek? A pak to přišlo: Od jednoho modrookého, kudrnatého, zarostlého zrzka jsme se dozvěděly, že mezi jeho záliby patří nudismus a lov cudných dívek (podle všeho bude jeho sbírka opravdu

veliká) a od druhého kouřícího (neidentifikovatelnou cigaretu), laškovně koukajícího, poznámek nešetřícího, na lavičce sedícího sympatáka, že Jirka vyhledává různé podpůrné látky, aby se zjevila jeho múza. Dalším zajímavým faktorem bylo to, že zadaný Jirka má spolubydlici, která tvrdí, že spolu nic nemají...

Jejich názory na výstavu byly jednoznačně pozitivní a jeho dívka popsala nejen výstavu, ale i jeho celkovou tvorbu výstižným slovem „PSYCHO“.

Když jsme se vymanili ze společnosti hlasitě se smějících, zvláště se lesknoucích lidí se zorničkami podezřele rozšířenými, tak jsme navštívili jeho maminku, která názory kamarádu popřela a vyvrátila. Samozřejmě jí věříme, protože kdo jiný zná své dítě lépe, než matka samotná. Prozradila nám, jak úpěnlivě, dlouho do noci až ráno pracuje na svých obrazech. Maminka je samozřejmě na svého syna velmi pyšná a podporuje ho ve všech jeho krocích.

A náš názor na celý průběh akce?

Jirka byl před zahájením výstavy značně nervózní, což se odrazilo na jeho projevu... Úvod okořenilo krásné vystoupení Honzy Straňánka, který nemohl dělat nic jiného, než zaspívat. Výstava byla opravdu famózní (konečně důvod, proč si obléct nové šaty), i když trochu depresivní. Jirka nám sice řekl, že se mu sgrafita na zámku zdají depresivní, ale podle nás (a určitě i dalších lidí) to je přesně naopak. Příště půjdeme zase... a doneseme vám spoustu nových drbů, teda informací (samozřejmě pravdivých). Krásný den, protože my se díváme za vás!

Vaše duo Eva Santariusová a HeePee

VŠEZNÁLEK

Drak, čert či čarodějnice

Třída 5. A si na hodinu slohu měla připravit popisování nějaké vymyšlené pohádkové postavy a hlavně nakreslit, jak taková pohádková postava vypadá. Někteří si s tím dali hodně práce. A o ty nejlepší se s vámi chceme podělit.

Čarodějnice

Čarodějnice, kterou jsem nakreslila, se nazývá: upírotrojokočtyřruká.

Na hlavě má modrý kouzelnický klobouk a na něm má červený pás s hnědou přezkou. Vlasy má šedé a krátké a uši měla docela malé hnědé. Má taky tři červené velké oči a na nich má brýle a má velký dlouhý nos s červenou bradavici. Má taky červenou pusu a v ní má dva upíří zuby. Má fialovou pleť. Má krátké hnědé otrhané šaty s třemi knoflíky. A taky má na každé straně dvě ruce. Na krku má fialový plášť. Malá zajímavost na konec: každý úplněk se sejdou všechny čarodějnice u Ďábelského stromu a tam provádí různé rituály.

Nela

Čert

Vybral jsem si čerta, protože to byla moje oblíbená pohádková postava. Můj čert má krvavé oči, červenou hůl ve tvaru drápu, černý plášť, velký nos, zelené obočí a hnědé vlasy, černé husté vousy. Žije v podsvětí neboli v pekle, blízko hory čerta Bílouose, ta hora je prokletá. Lidé se k ní nesmí přibližovat, nebo se propadnou do pekla, jako ten chudák, co je za tím čertem v tom kotli (na obrázku). Jeho prostředí mu příliš nevdává, ale čerti se tam pořád perou, jako ti dva za ním. A také za ním je pokoj kouzel, pokoj plný čarovných knih a hlavně, abych nezapomněl, pokoj LUCIFERA !!! Čert se mi líbí teď a doufám, že se mi bude líbit i nadále.

Honza

Drak vest'ák

V pohádkách žije drak v jeskyni a je považován za zlou postavu. Kdežto drak Vest'ák žije v dračí vesnici. Ve vesnici si žijí spokojeně různí draci: drak Kovář, Lenocho, Jedlík a další. Vest'ák je krejčí, zato chodí jen v jedné vestě. Tu vestu nosí už hodně dlouho, proto už na ní má záplaty. S vestou chodí všude do práce, na návštěvy, prostě všude. Můj drak má tři hlavy, které jsou zelené, jako celé jeho tělo, jen své špičaté uši a nos má každá hlava do oranžova. Pod hlavami má drak tři silné a dlouhé krky. Tělo má baculaté. Draka podpírají dvě malé nohy, vzadu má ocas a místo rukou má křídla. Vest'ák není drak jako každý jiný. Draci z vesnice si žijí jako my, lidé.

Radka

Řády a neřády

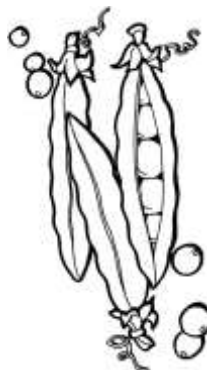
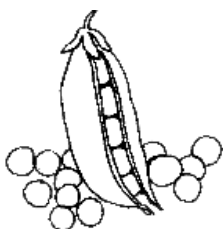
Ve čtvrtek dne 12. 3. pan učitel Chvostek dal naší milé 8. A úkol, aby napsali řád a neřád čehokoliv, co je napadlo, například řád počítačové učebny nebo řád koupelny, prostě podle jejich fantazie. Nápadů bylo hodně a našly se i nějaké, které stály za to!

Řád hráškového pole:

1. Každý den se střídat v práci na vytrhávání plevele a dle potřeby na zalévání.
2. Různým způsobem (strašit...) bránit pole před škůdci.
3. Úmyslně neníčit výhonky a následně květy či lusky.
4. Bez vědomí majitele neodnášet zralé i nezralé lusky.
5. Po sběru pečlivě připravit pole na zimu tak, aby se na jaře mohlo bez problémů použít.

Neřád hráškového pole:

1. Nevytrhávat plevel a nezalévat každý den, aby bylo plno sil na sběr lusků.
2. Zbytečně nebránit škůdcům, aby se chudáčci také najedli.
3. Pro vlastní potěšení můžete trhat výhonky i květy.
4. Za tvrdou práci se odměňte tím, že si kdykoliv odnesete jakékoliv množství lusků.
5. Na zimu nepřipravujte pole, protože stejně nejde vidět a nic se na něm nedělá.

Šárka, 8. A

Moje prázdniny

Žáci 5. A dělali slohové práce, jak by si měli představovat svoje vysněné a nejlepší prázdniny. Já jsem si představil, jak by se mi to líbilo, nad každým slovem jsem uvažoval a představil si, jaké by to bylo doopravdy. Paní učitelka Cholevová říká, že tu moji slohovou práci bych mohl napsat do školního časopisu. A myslím, že tato slohová práce není špatná ani super. Já si pod pojmem prázdnin představil super prázdniny v přírodě na samotě u lesa odtažený od přírody, tak jako v televizních soutěžích Kdo přežije nebo Experimentu kolonie nebo jiné různě zajímavé soutěže o nějaký podíl nebo o dům nebo nějakou blbost, o kterou nikdo nestojí. Zkrátka bych řekl, že stačí zapojit smysly a uvolnit se a už jenom psát.

Práce žáků 5.A

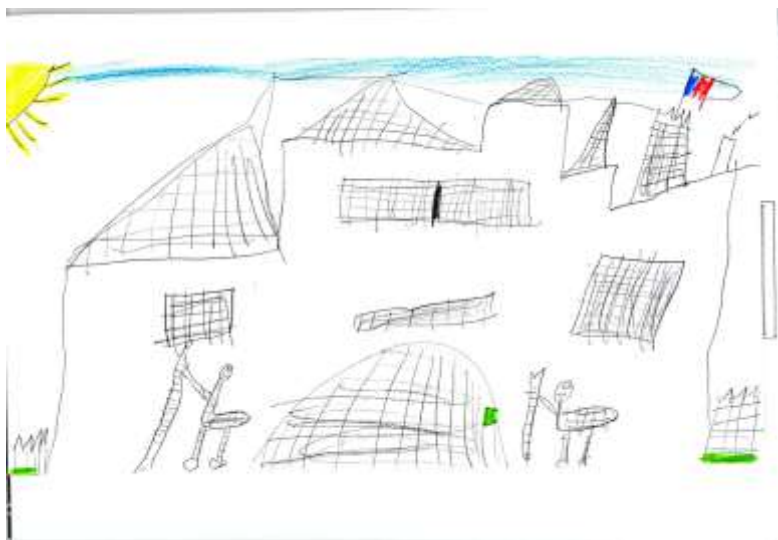
Moje prázdniny bych chtěl strávit někde v přírodě, ale ne někde na táboře. Někde odtažený od civilizace, prostě jak v pravěku, ale s moderním vybavením. Podle mě by to byla sranda, každé ráno vstávat a postarat se, co bude na oběd atd. Byly by to takové prázdniny na zážitek a ne prázdniny pro radost.

Žadam

Úlovek ve schránce

Ve speciální schránce, ve schránce našeho časopisu, se jednoho deštivého pátku (schránka se v pátek vybírá) objevil krásný obrázek od našeho čtenáře. Bohužel nevíme, kdo nám to nakreslil, a taky nevíme, co to je. Můj soukromý tip je, že je to hrad nebo zámek. Ale jenom jeden člověk nám může tuto situaci objasnit. Jen jeden člověk nám může tuto situaci osvětlit. Jestli jsi to kreslil/a ty, tak právě ty jsi ten člověk, který nám pomůže lépe vše pochopit. Napiš nám do schránky, co je to, a můžeš přidat ještě další pěkný obrázek!

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Výpis z deníku

Apríl

Dnes jsem šla do školy a tam se všichni podezírale chechtají. Sednu si a zarazím se, sedla jsem si do lepidla. A řeknu, co je? A najednou je po mojí otázce strašný výbuch smíchu. Pak mi to dojde: je apríl!! Musím si dávat pozor! Přijde mi esemeska. Kouknu se na mobil a esemeska zní: „Honza je na chodbě a sleduje tě“. Ohlídnu se a nikde nikdo. Další esemeska. Otevřu ji a najednou výbuch smíchu a někdo na mě křičí: Apríl!! „Fakt sranda,“ odpovím. A jdu dál, sednu si do kouta. A nevím, co mám dělat. I já můžu udělat nějaký kanadský žertík! Sednu si do lavice a přemýšlím o žertíku, co provedu. Pak mě to napadne. Nesnáším jednoho kluka a přilepím ho k židli. Nenápadně se kradu do třídy, když jsou všichni pryč. Natřu židli lepidlem a jdu za ostatními. Pak vejde do třídy Adam a já ho sleduji a čekám, jak si sedne na židli, on si mě všimne a řekne, ať se posadím, že mi chce něco říct. A já blbá si sedla na tu polepenou židli. On zavolá všechny do třídy a všichni se mi smňejou. No hrůza! Tak se nevyplácí dělat kanadské žertíky. Jdu domů a pořád se ohlížím. Bo se mi honí hlavou že mi někdo chce udělat další kanadský žert. Dojdu domů a ségra mi vylije kýbl vody na hlavu!!! No prostě hrozný den!!!

Toto je největší trapas. Nebojte se, vám se to nestane!!!

Eliza

Hodiny TV s panem učitelem Havránkem

Dne 9. 3. v pátek před jarními prázdninami nás, pátou třídu, hodně naštal pan učitel Havránek. Kvůli něho jsme museli dělat dřepy s výskokem před jídelnou a dívat se, jak ostatní třídy i on si v pohodě naplňují břicha.

Jak k tomu došlo? Měli jsme TV poslední hodinu, šli jsme se převléct a seřadit se ve třídě a taky jsme měli být tiše. My jsme ale byli tiše jenom trošku, vždyť jsme si potichu povídali a on hned řekl, že má čas, tak se postavil za dveře na chodbu a ještě pořád čekal. Měl se dobře, nesl totiž na plastovém tácku koblihu. Potom řekl, že můžeme jít dolů, ale budeme čekat, než úplně ztichneme, ve vestibulu. Nakonec nás tam pustil, ale museli jsme dělat dřepy s výskokem, ale já jsem je nedělala! Za prvé se mi nechtělo a zadruhé jsem měla omluvenku, že nemám cvičit. Tak proč bych měla dělat nějaké dřepy?

Anett

Tabule je tu!

Tak jak jsem slíbila, píšu zde opět o interaktivní tabuli. Je to opravdu dokonalá věc a dá se s ní zažít spousta legrace.

Používá se na ni pero, které je potřeba průběžně nabíjet. Pokud zmáčknete čudlík, tak se pero musí zavřít a znovu otevřít, jinak přestane reagovat. Tabule vypadá jako úplně normální tabule: rozevírací křídla, šedá barva, ale přitom se od sebe naprosto liší. Tak třeba – normální tabule má zelenou barvu, naše bílou. Na klasickou se používají křídly, tu interaktivní pero. Neliší se ovšem pouze vzhledem.

Interaktivní tabule je fakt super. Dají se na ní prohlížet obrázky na internetu, pouštět filmy a hudba a hodiny se také stávají mnohem zábavnějšími. Jménem celé třídy děkuji škole, že nám tabuli pořídila. Doufám, že teď budou jen jedničky :o)

Vaše Ad'ula

Recitační soutěž

Jak víte, naše škola je plná ukecaných a hlučných lidí a někteří tuto dovednost využili. Slova mají mnohý význam, ale přednět je tak, aby probudila záblesk v srdci, to je hotové umění. Samo sebou ti nejlepší se utkali v školním kole recitační soutěže a tam se vybral ten nejlepší z nejlepších... A ti nejlepší byly samozřejmě holky. Eva Santariusová (9. A) a Naďa Kadubcová (9. A) za IV. kategorii 8. a 9. tříd a za III. kategorii 6. a 7. tříd Adéla Zdráhalová (6. A) a Kristýna Kuklová (6. A). Velikánský úspěch jsem měla já, o mých dalších velkých úspěších a neúspěších vám vykládat nebudu. A tady vám předkládám svou soutěžní báseň. Snad si při ní nezlomíte jazyk, já ji uměla za 15 minut :D

Eva Santariusová

VŠECH SLOV LÁVĚ SLÁVA

Kus masa hlásá do rozhlasu.

Masu, masám. Sám.

Sám být, v lid mlít, být zlihlým blínem zlit. Zpit být.

V cíl mít sil hlísty v list svit plít.
Sluj hloubím v loubí přistižená
hlasem svým, ďasem svým.

Proč stůnu k ústům lvů svůj lůj?

Stůj lúzo! Múzo, tvá jsem tuň!

Proč se rdím? Proč mlíčí líčí

bičí syčícími v lýčí lín mých

lysých ničím líčících se rtů?

Proč kolotoč moč mločí sočím

očím čistých skýv dřív suší

a Čína líná sushi z lýna v uších

tuší, když.... když....

když v muších duších hlína

vzlíná, aniž ruší nýv?

Dřív buší hlína, než řečnick zív.

Než řek bys:„Střez! Řez žeb-

rem rez! Než létem fén se ves-

léz sfez... svez.... Dřív hlína."

Leč věž! Jde s hlínou tráva.

A pod trávou láva.

Ta láva teď vstává. Ach, sláva! Ach, sláva! Ta láva teď vstává!

Všech slov lávě sláva teď vstává a mává! Ta láva mi mává!

Já mávám jí, mávám, jsem zdráva a mávám!

Všem sláva! Všem káva! Všem práva! Všem tráva!

Jsem zdráva a mávám! Jsem všech... všem... všem...všem...všem... slov plná láva...

Jsem kráva.

Záhada století...

...KFC vs. McDonald...

Dnes ráno jsme se probudili a náramně nám kručelo v břiše. My víme, že je to ohromná náhoda, protože obě bydlíme na opačných koncích vesnice. Ale je to tak... Fakt... Tento souběh okolností nám otevřel oči.

Takže KFC nebo Mekáč?

V naší redakci vítězí KFC.

A jak je to u vás? To se dozvíte v příštím čísle. Ale nejdříve si musíme ujasnit pár rozdílů mezi Mekáčem a Káefčecem.

Takže: v Mekáči nemají velice oblíbené bedny s kuřecími stehýnky či křídélky. Dále tam nemají bezedný nápoj, ale mají velikou škálu McMenu.

KFC má B-Smart jen za třicet devět a v Mekáči mají dětský koutek a hambáče za dvě pětky. Tak co? Už máte jasno?

My....NE.

Hladové HeePee a slečna Oxik

Anketa

Pokud si vzpomínáte, tak v minulém čísle časopisu jsme měli článek s názvem diskriminace abecedních písmenek, kdy jsem se spolu s Oxikem pokoušela prosadit pár abecedních písmenek jako třeba á, í, é a spoustu dalších. Na námět tohoto článku jsem skutečně anketu, ve které jsem se pár lidiček zeptala na to, jaké je jejich nejoblíbenější písmenko.

Tuto soutěž jednoznačně vyhrál písmenko [bž]

a mezi dalšími oblíbenými byla písmenka jako třeba t, m, s, a, k, o, p, l a spoustu dalších. Písmenku [bž] samozřejmě gratuluji.

Vaše HeePee

VELKÁ CENA ZOO

Vím, že tato soutěž proběhla tak dávno, že to je již zapomenuto. Člověk si pamatuje, co se dělo sotva před týdnem, a čekají ho další akce, ale já jsem tady a zas minulost připomenu. Někteří nevyvolení na tuto soutěž nemohli a nejeli, a proto je chci navnadit, aby příště jeli. Jak to probíhá? Každé stejně, já vám popíšu, jak to jde za sebou a zároveň tím poprosím další zájemce, aby tento postup dodržovali. No, nejprve se tam dojede, samo sebou nechýbí autobusová zábava (pro ty, co neholdují ránu, spíš pár minut autobusového spánku), pak vystoupit a čekat nějakou tu čtvrt hodinu před areálem ostravské zoo. Jakmile vás pustí dovnitř, tak se zrudně doplazíte k testům, ale pak hurááá na jídlo. Správný vesnický školák ví, že taková svačinka o osmi hamburgerech nesmí na žádném výletu chybět (pro ty kultivovanější, kterých je pomálu, mohou jako já zobat kukuřici, dokonce si ji smít i sami posolit). Nyní na prolézačky. No, bavíme se o zoo, tak pro ty zvědavé jsou tam i nějaká zvířata. Ne že by jich ve škole nebylo dost, takže se podívejte do malé Amazonie. A po tak náročném dni - juchú do školy na oběd a domů! No nestojí to za to? Přidáte se? *Eva Santariusová*

Sport

Trojboj v Petřvaldě se konal 2. 5. 2012, účastnilo se dohromady 120 žáků, z naší školy bylo 30 žáků.

3. místo: Onderková Nikola (1. tř.), Onderková Adéla (3. tř.), Palatická Karolína a Galásek Dalibor (4. tř.), Horáková Natálie a Čejka Jan (5. tř.)

2. místo: Novobilská Tereza (4. tř.), Ličková Radka (5. tř.)

1. místo: Hyl Vilém (2. tř.), Šebesta Stanislav (3. tř.), Ličková Hanka a Hyl Vojtěch (5. tř.)

Každý žák skákal do písku, běhal 50 metrů a házel do dálky. Celkem se nám dařilo a z 5 škol jsme se umístili na úžasném 1. místě. Hodně jsme se radovali, i když to bylo jisté, že vyhrájeme, protože Stará Ves je nejlepší. A myslím si, že jsme byli nejobávanější škola.

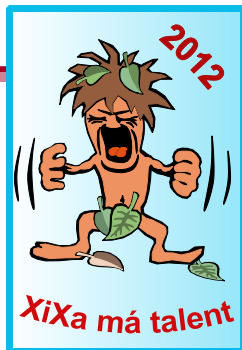
Ve Staříči se dne 21. dubna žáci prvního stupně zúčastnili fotbalového turnaje Mc'Donald cup. Žáci 2. a 3. třídy se umístili na 3. místě a žáci 4. a 5. třídy se taky umístili taky na 3. místě zúčastnilo se 5 škol, počasí nám celkem vyšlo. Nejobávanější tým byl Brušperk, s kterým jsme nakonec prohráli.

Vojta a Rohlík

XIXA MÁ TALENT

Xixa našel své talenty

- Vojta Hýl a Adam Rohel
- Adriana Harabišová

Xixa má talent?!?!

Ve škole se to dnes stalo
Přišel říd' a, oči kulí
Dítě jak anděl zazpívalo
Třídní z toho žalem bulí.

Říd' a kráčí k dítěti:
Máš vážně nadání
Na Xixu pojď vzápětí
uplatníš své zpívání!!

Máš fakt talent
Tak to třeba brát
Je to cool trend
Každý tě pak bude znát!

Před dávnými časy...

I když... nebylo to zas tak dávno, co škola našla svůj TALENT. Díky nám se již před rokem vrátil XIXA, a to po 7 letech, a my jsme za to moc rády, jelikož to pro nás byla nová zkušenost. Zorganizovat soutěž, když nevíte, kolik lidí se vám přihlásí, jak to bude vypadat a co všechno budeme potřebovat, je vcelku těžké. Se Sári jsme se do toho loni pustili a nelitujeme. Letos jsme dali šanci i těm, co mají jiný talent než jen zpěv. Kdo viděl, ten ví J. Přípravy byly dlouhé, i když jsme neměli tolik času, co minulý rok. Ani nemoci nám nezabránily soutěž uskutečnit. Ta nemocná byla samozřejmě Sári, ale já doufám, že ji to dost mrzelo. Když už jsem byla smířená s tím, že moderování a všechno okolo bude jen na mně, objevil se někdo, kdo byl ochotný, že mi pomůže. Bylo to pro mě velké překvapení, když se nabídl Marek Viteker. Bylo to narychlo domluvené, ale myslím, že se to povedlo. Talenty jsme našli a odměnili je potleskem i sladkostí. Ještě jednou gratulujeme výhercům a chtěli bychom poděkovat všem, co se na přípravách podíleli.

PS: Jestli se najde někdo tak akční jako jsme my dvě a bude s takovými soutěžemi pokračovat, se Sári si zamlouváme místa v první řadě! :D

Xixa má talent Z pohledu soutěžícího

Jak určitě všichni víte, dne 21. března, tedy ve středu, se ve vestibulu školy konala soutěž Xixa má talent. Já teď napíši vše z pohledu soutěžícího. Tak tedy. I já jsem se zúčastnila soutěže, a sice jako zpěvačka. Se „svou skupinou“ jsem zpívala slovenskou píseň Pri oltári od Kristiny. Velmi jsem se divila, protože holky měly velkou trému a já vůbec. Myslím ale, že jsme to odzpívaly dobře, bo-dejt' by ne, když jsme si vyzpívaly 3. místo. No, ale nebudu tady psát pouze o sobě, měla bych se zeptat i ostatních soutěžících, zeptám se tedy vítězů. Jak oni vnímali ten pocit stát na pódiu před spoustou lidí?

Duo Vojta Hýl & Adam Rohel

Vojta: „Měl jsem hroznou trému. Bylo tam hrozně moc lidí a ještě k tomu jsem tam měl mamku. Kamarád mě rozesmíval a celkově to byl strašný pocit.“

Adam: „Měl jsem smíšené pocity a taky trochu rokenrolové. Ze začátku se to zdálo těžké, ale ke konci to už bylo lepší. S tím, že máme s Vojtou 1. místo, jsem naprosto spokojený.“

Tak jak vidíte sami, pocity byly opravdu smíšené. Ale kluci si vítězství určitě zaslouží.

I my holky jsme spokojeny, ale stejně bychom to někdy chtěly dotáhnout výš. A já ještě doufám, že se i vy přistě do Xixa přihlásíte a budete soutěžit, nebo třeba půjdete ve stopách svých kamarádů.

Ad'ula

Z pohledu diváka

Dnes začíná Xixastar má talent a já se jdu podívat. Začínala Hanka Lipovská a Simona. Na toto vystoupení řeknu jen to, že bylo dost zajímavé, ale Simona tam vůbec nebyla, tak jsem nevěděla, co si o tom mám myslet. Další vystoupení byla dost dobrá, ale co mě překvapilo, byly holky Palatické a jejich zumba. Na to, co se o nich povídá, tak výkon výborný - nakonec se umístily na krásném 3. místě. Po vystoupení Adama a Vojty, co zpívali Báru od Kabátů, opět nikdo neměl slov a já měla jasné favority. Vojta a Adam byli super a dobře se i oblékli, byli prostě hodně dobří. Akorát Adam zpíval trochu potichu. Nakonec se o první místo podělili Adam s Vojtou a Adrianou Harabišovou. Na druhém místě se umístila Terka Pomajbová. Byla to superní vystoupení a hlavní je, že...

...Xixa našel plno talentů.

Eliza

Společné vítání jara

Na vítání jara se sešla skoro celá Stará Ves a my jsme před tímto početným publikem museli zpívat. Byli tam všichni žáci a učitelé, co byli na Xixa má talent. Adam Rohel byl po nemoci, ale přišel zazpívat, a tím zachránil Vojtu Hýla. Bylo tam i hodně stánků, kde žáci prodávali různé výrobky, které vyrobili. Žáci tam měli velmi hezká vystoupení, která předvedli i na Xixa má talent. Stejně jako já a Vojta měli dost trému, ale všichni ji překonali. Po vystoupení žáků jsme si mohli zajít do jídelny, kde se dávaly, koláče, zákusky, čaj a káva. Bylo to tam prostě super a moc se nám tam líbilo.

Rohlík

DEN ZEMĚ - „ZE STARÉHO NOVÉ“

Hej hola, byl tu jeden velký den... No ano, Den Země. Proč se tento Den Země slaví, vám už určitě řekli a nezapomněli dodat několik přednášek o recyklování a tak. Víím, že jste jen dělali, že posloucháte, a tak bych mohla připomenout, co to takový Den Země je...

Ne, dělám si srandu, nechci zatěžovat vaše hlavičky, nejdůležitější je, jak jsme tenhle den oslavili my. Naše škola a naše skvělé paní učitelky nám daly krásné volné vyučování obohacené skvělou zábavou. Jako jedna z řad deváťáků musím říct, že malování židlí bylo úžasné, byl to skvělý nápad a rozhodně se nám to povedlo. Samozřejmě nesmím vynechat ostatní třídy, těm šla práce taky pěkně od ruky. Vytvořili jste úžasné věci a hlavně je, že to byla zábava... Zároveň gratuluji výhercům soutěží, které byly připravené na konci. Věřím, že takhle nová tradice zde vydrží.

Vaše Eva Santariusová

CHVÍLKA NA BÍDÝLKU

A je to tady! Čekali jste na to dlouho! Ano, ano.
Bulvární část našeho časopisu je právě tady!

Kája ze 4. A zvláště kouká po Natálii z 5. A.

☞ *To je teda láska!*

Lukáš z 5. A je zamilovaný do Báry z 5. A.

☞ *Asi si spolu brzo sednete, co?*

Vašek a Radka z 6. A si posílají zamilovaná psaníčka. ☞ *Milostné dopisy!*

Radce z 5.A se zalíbil Martin taky z 5.A. ☞ *To bude mela!*

Naty z 4.A se kouká po Adamovi z 5.A. ☞ *Další holka, vau!*

Nikola S. chodí s Kubou K. ☞ *Jakým směrem?*

Čejka miluje Pinkavu, Pinkava Čejku.

☞ *Když se mají rádi...*

Michaela z 5. A miluje Honzu Čejku

☞ *Počkat.. Honzo, co Honza??*

Terka ze 4. A se zamilovala do Adama a Erika. taky ze 4. A. ☞ *Dva je moc!*

Kačka z 2. A se urazí, když s ní nechce jít Barča na záchod.

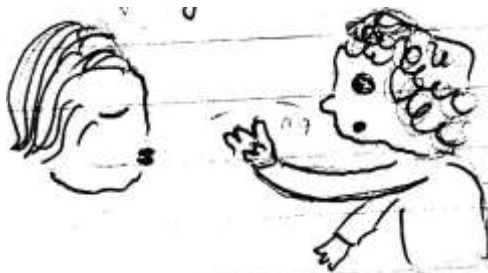
☞ *Se bojí, no, jsou tam díry!*

Krist'a ze 4. A je zamilovaná do Adama ze 4. A a je tak zamilovaná, že vždycky, jak si s někým povídá, tak ho začne lechtat, aby byla středem pozornosti

☞ *Sakra, další Adame, ty ale musíš být hezký!*

A na závěr jedna šokující! Petr a Nikola se milují! ☞ *Drsné, co?*

Vaši Šokeři

OSMISMĚRKA

Známka, vydaná v edici Láska, zobrazuje srdce, Amora s lukem a napjatou tětvou jak vystřeluje šíp. Láska – silný pozitivní citový vztah k osobám, věcem, idejím, k (Tajenka). Má rozmanité podoby: od pohlavní, smyslové, estetické k duševní a duchovní, od hledající vlastní uspokojení k zapomínající na sebe, obětavé a darující.

BLOK, ČERT, ČEST, DŘEP, FAKT, FILOLOGIE, HRÁČ, HUTNICTVÍ, INVAZE, KAPITOLA, KEKS, KOMBINÁT, KRABICE, KŘEPELKA, MILÍ, MOMENTKA, NEBEZPEČÍ, NYLON, PILA, PLÁČ, POLOČAS, PROFIL, PROZAIK, PRSY, PŘÍSTŘEŠÍ, RECEPT, ROZPAREK, SOPRANISTKA, SOUVISLOST, SVÍTIDLO, ŠKŮDCE, ŠPEKÁČEK, TACHOMETR, TORPÉDOBOREK, TVOR, UČITELKA, VEGETACE, VÝZKUMNÍK.

T S E C A T E G E V A A K M N K V Í
 S O Š P E K Á Č E K L L N O O R Ý V
 O P R O F I L O L O G I E M L A Z T
 L R R O V T S E T R S P B E Y B K C
 S A Č O L O P I T V O I E N N I U I
 I N V A Z E P E Í I N Z Z T O C M N
 V I B Ě Ř A M T C Á Č S P K Y E N T
 U S Č K K O I A T E E U E A S M Í U
 O T E Á C H D L K É H R Á Č F R M K H
 S K S A L U Í Š E Ř T S Í Ř P E Ř D
 S A T O R P É D O B O R E C D Ů K Š

Výhercem osmisměrky z minulého čísla se stává - Josef Pelíšek z 5. A
 Správné řešení: ...“speciální karoserie“

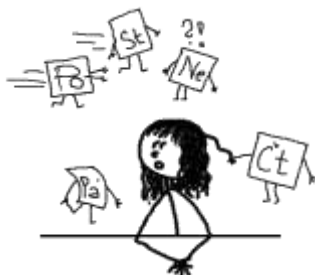
Přijímačky jsou opět tady...

Jako tomu bývá každý rok, tak i nás, devátáky, čeká událost, která se navždy запиše do našich paměti jako akce, která nás připravila o nervy, propisovačky, tužky a některé i o vlasy. Je to událost, která rozhodne o našem budoucím životě, protože podle rozhodnutí, která učiníme teď, se bude odvíjet celý zbytek našeho života. Dny před přijímačkami nás donutí přemýšlet o tom, jak se to bude dál odvíjet, jestli chceme na vysokou nebo ne, co se stane, když se nikam nedostanu a jak na to zareagují rodiče, kteří pro nás chtějí jenom to nejlepší. Pro některé z nás je to volba jednoduchá, ale jsou i takoví, co doteď neví, co bude dál... Naštěstí patřím mezi ty, kteří mají o svém životě docela dobrou představu.

Asi vás všechny zajímá, jak taková příprava na přijímací zkoušku vypadá. Ze začátku je to představa o vytvoření plánu, podle kterého budete postupovat (např. dnes se podívám na rovnice a zítra si udělám pár příkladů s výrazy). Zpočátku se plán odvíjí docela dobrou cestou, ale pak nastávají chvíle, kdy si řeknete: „Áááale, vždyť je spousta času, nechám to na zítra“. A v ten okamžik se začne hroutit celý domeček z karet. Každým dnem se budete blížit ke konkrétní přijímací zkoušce a bude vám zbývat méně a méně času a nakonec zjistíte to, že jste vlastně nic neudělali a že vlastně nejste vůbec připraveni.

A jaké jsou pocity před přijímačkami? Stres, nervy a úzkost. Všichni kolem vás utěšují, že to bude v pořádku, že není důvod být nervózní, že o nic nejde. A vlastně mají pravdu... vždyť jde jen o jeden z nejdůležitějších okamžiků našeho života...

Vaše vystresovaná HeePee

...přijímačky jsou za námi

Juchuuuu, zkoušky jsou za námi a já konečně můžu navázat na můj předchozí článek, který popisoval pocity před nimi. Samotný průběh byl docela náročný, protože sedět dvě (u některých tří) hodiny u testu a nevědět, jaká bude další otázka, jestli bude těžká nebo lehká, jestli máte ještě dost času, jestli není podezřelý, že jste první, kdo je hotov (někteří využívali každou zbývající sekundu), je opravdu náročné. Ale nejhorší na tom všem je, že samotné přijímačky nebo příprava na ně nejsou to nejhorší. To nejhorší je čekání, které nastává hned po odevzdání testu na ono rozhodnutí. Jen si to představte: sedíte celý den u počítače a čekáte, jestli už jsou výsledky. Srdce vám bije jako o závod a když se rozhodnete na chvíli si zdřímnout, zazvoní vám telefon a v tom vaše kamarádka, která se s vámi hlásila na stejnou školu, a zeptá se: „Tak jak?“ Vy se okamžitě probudíte, aktualizujete stránku a vidíte výsledky. Najednou nevíte, co máte vlastně dělat a jestli se na výsledkovou listinu máte dívat shora či zdola... Já naštěstí patřím mezi ty, kteří i přes veliké obavy (nakonec úplně zbytečné) jsou přijati na svou školu číslo jedna, ale jsou i takoví, kteří stále musí čekat na vyjádření školy, zda byli přijati na odvolání či musí čekat na druhé kolo přijímacích zkoušek.

No prostě, naši milí nástupci, nebudeme vám mazat med kolem huby, ale jsou to fakt nervy a má rada pro vás zní: uče se, uče se, uče se... :)

Vaše šťastná Hee Pee

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy. Příští číslo v červnu.